

J 16,12-15

Uroczystość Najświętszej Trójcy

Medytacja na Uroczystość Najświętszej Trójcy

(Ps 8,4-5.6-7.8-9)

REFREN: Jak jest przedziwne imię Twoje, Panie.

Gdy patrzę na Twoje niebo, dzieło palców Twoich,
na księżyc i gwiazdy, któreś Ty utwierdził:
czym jest człowiek, że o nim pamiętasz,
czym syn człowieczy, że troszczysz się o niego?

Uczyniłeś go niewiele mniejszym od aniołów,
uwieńczyłeś go czcią i chwałą.
Obdarzyłeś go władzą nad dziełami rąk Twoich,
wszystko złożyłeś pod jego stopy:

Owce i bydło wszelakie,
i dzikie zwierzęta,
ptaki niebieskie i ryby morskie,
wszystko, co szlaki mórz przemierza.

(J 16,12-15)

Jezus powiedział swoim uczniom: "Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz jeszcze znieść nie możecie. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek słyszy, i oznajmi wam rzeczy przyszłe. On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam oznajmi. Wszystko, co ma Ojciec, jest moje. Dlatego powiedziałem, że z mojego bierze i wam objawi".

Modlitwa przygotowawcza: „Panie spraw, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty ku Twojej służbie i chwale.”

Wprowadzenie 1: Przypomnij sobie sytuację, kiedy patrząc na świat szczególnie odczuwałeś wielkość Boga – Stwórcy. Postaraj się przypomnieć sobie zarówno to, co widziałeś, jak i poruszenie, które było w Tobie. Może to być np. sytuacja prostego zachwyty nad światem.

Wprowadzenie 2: „Prosić o to, czego pragnę”. Tu możesz prosić o zdolność podziwiania Boga, o poczucie Jego wielkości

Punkta do medytacji:

1. „Jak przedziwne Twe imię po wszystkiej ziemi!”

Cały Psalm 8 pełen jest zdumienia, poczucia tajemnicy. Spróbuj zestawić to z rutyną i zabieganiem w codzienności. Jakie znaczenie ma, według Ciebie, poczucie niezwykłości czegoś? Na ile ważne lub nieważne jest wyjście w życiu ponad rutynę załatwiania swoich spraw, choćby nawet były to sprawy dobre? Czy wobec takich słów jak „oświecenie”, „zachwyty”, „przedziwne” itp. czujesz raczej rozdrażnienie, obojętność, duchową tęsknotę, poruszenie serca? Czego chciałbyś dla siebie?

2. „Czym jest człowiek?”

Drugim istotnym wątkiem Psalmu 8 jest godność i wielkość człowieka. Jest ona faktem mimo jego małości, mimo braku pełnego poznania, mimo błędów i grzechów. W czym widzisz Twoją godność i wielkość? Czy zdarza Ci się zachwyty nad innymi ludźmi? Kiedy, w jakim kontekście? Pomyśl o Bożym spojrzeniu na człowieka.

3. “Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz jeszcze znieść nie możecie”

Bóg objawia się nam stopniowo. Wyznajemy tajemnicę Jego życia w Trójcy. To miłosa relacja trzech osób, które pomimo odrębności są jednym Bogiem. W tę tajemnicę poprzez Jezusa, została włączona ludzka natura. Zmartwychwstały Chrystus włącza człowieczeństwo w Boskość. Człowiek bez pełni życia Boga w sobie jest więc jakby niedokończony, jest w drodze. Pomyśl o tej tajemnicy i o celu do którego zmierzasz. Kim jest człowiek w takim razie? Kim jesteś?

W rozmowie końcowej zwróć się do Jezusa mówiąc Mu o tym, co najbardziej Cię poruszyło.

Zakończ medytację modlitwą „Ojcze Nasz”.

Punkta powstały częściowo w oparciu o blog o. Rafała Huzarskiego SJ